

HỒI THỨ HAI MƯƠI BẢY TRONG HÀM MÁU

Hết lên rồi Đổ Dự tiếp tục lội trên dòng nước thỉnh thoảng lại gặp một xác chết cái thì không đầu, cái thì không chân tay. Cứ mỗi lần gặp xác chết là Đổ Dự lại thêm mất tinh thần. Đổ Dự lội mãi, lội hoài mà không biết đi về đâu vì chung quanh tối mò. Càng bơi lội, Đổ Dự càng ngán ngẫm vì gặp xác chết và đầu lâu. Đổ Dự bơi rất từ từ để giữ sức, cái Đổ Dự lo nhất nhà đuối sức chìm luôn xuống đáy nước. Khi gần đuối sức, bỗng Đổ Dự vớ được một chùm rong dài. Đổ Dự bám chùm rong dài này trườn đi. Đổ Dự có cảm giác rong mọc bên bờ, Đổ Dự ráng hết sức trườn theo đám rong và khi Đổ Dự có cảm giác mình leo được một nửa người lên bờ thì đuối sức mất đi luôn.

Trong khi đó Tấn Võ Đế tới kinh đô thì nằm me man vì đau đầu. Quang Long Sàng, Hoàng hậu, Công chúa, Hoàng tử cháu chực cùng các lươn y. Thầy thuốc riêng của Tấn Võ Đế được gọi đến chẩn mạch xong lắc đầu cho biết bệnh Tấn Võ Đế vô cùng nguy kịch, kinh mạch rối loạn...

Hoàng hậu tới hỏi tại sao vua đau, mọi người nói là chỉ có Gia Sùng mới biết thôi.

Kiểm mạch mới được Gia Sùng, Gia Sùng thuật lại tất cả mọi chuyện cho hoàng cung nghe.

Mọi người nhìn Tấn Võ Đế nằm me man thì tìm đủ mọi cách thức tỉnh, nhưng không được. Chợt Gia Sùng bước vô thì Tấn Võ Đế bừng tỉnh dậy, nhìn Gia Sùng la lớn 'Trời ơi, Không Minh mi ám hại ta'. Gia Sùng vội vàng nấp sau bức rèm. Mọi người thấy thái độ của Gia Sùng và vua khác lạ thì ngơ ngác. Gia Sùng bèn lên tiếng :

- Muôn tâu Thái hậu, hạ thần rất thắc mắc là từ khi Thánh thượng lai kinh, lại đau nặng, trước khi về cung Thánh thượng cũng đau nhưng Khiết Đan chữa hết và có trao Thánh thượng bức cẩm nang và hẹn ba ngày sau khi lai lịch chữa tuyệt bệnh luôn. Bây giờ tốt hơn hết là đem cẩm nang ra đọc sẽ rõ.

Thái hậu nghe Gia Sùng tâu liền ra lệnh Thái tử lục áo cẩm bào vua lấy cẩm nang ra đọc.

Thái tử đem cẩm nang ra dâng Thái hậu, Thái hậu ra lệnh cho Thái tử đọc to cẩm nang lên :

- Kính thưa thánh thượng.
- Thánh thượng hồi loạn sẽ lâm trọng bệnh. Ba hôm nữa bản tể sẽ về kinh chữa hết bệnh cho Thánh thượng rồi thuật cùng Thánh thượng một số chuyện cơ mật để giúp Thánh thượng phá tan trạng thái bất an hiện nay. Cẩn khai.

Khiết Đan.

- Bệnh tình Thánh thượng nguy kịch mà tại sao ba hôm nữa Khiết Đan mới tới.

Hoàng hậu lên tiếng ngay khi Thái tử vừa đọc xong bức cảm nang.

- Muôn tâu Hoàng hậu tại Khiết Đan còn đi kiếm thuốc và hơn thế nữa Đỗ Dự còn ở lại chắc Khiết Đan chưa lai kinh được.

- Tại sao vậy ?

- Khiết Đan không muốn ai quật mỗ Khổng Minh.

- Triệu Đỗ Dự về.

- Đỗ Dự vừa rơi xuống hầm bí mật.

- Sao khanh biết ?

- Quân lính thoát về vừa cho thần biết. Có lẽ Khiết Đan sắp tới.

- Chắc chắn không. Hay cứ cho ngự y cắt thuốc cho Thánh thượng.

- Muôn tâu thần nghĩ không nên vì Khiết Đan đã nói rõ trong cảm nang.

- ‘Đói ăn rau đau uống thuốc’, ngự y làm việc cho ta.

Một lát sau thuốc được sắc bung lên Thái hậu và Hoàng hậu đỡ vua ngồi dậy uống thuốc. Tấn Võ Đế uống thuốc xong bỗng nhiên hét to rồi mất thất thần và á khẩu luôn.

Thái Hậu, Hoàng hậu, Thái tử, Công chúa thấy vua như vậy khóc lóc thảm thiết. Còn các quan đứng nhìn nhau ngơ ngác.

Thái hậu lau nước mắt và lệnh :

- Thứ nhất các người phải kiếm cho được ngay Khiết Đan. Thứ hai gọi Đỗ Dự về cấm xâm phạm tới lăng Khổng Minh. Ai trái lệnh này sẽ bị chém đầu. Thừa tướng Gia Sủng lo thi hành lệnh này.

Đỗ Dự sực tỉnh ngồi lên và nhìn ra quanh thấy vật mình ngồi êm như nệm, nhưng sờ thì thấy như cỏ và có mùi tanh của máu. Đỗ Dự đứng lên tìm hiểu thì thấy ánh lửa lơ lửng đằng xa. Đỗ Dự thấy mênh mông quanh mình là nước và mình ngồi trên một vật nổi. Bỗng Đỗ Dự thấy mê mông quanh mình là nước và mình ngồi trên một vật nổi. Bỗng Đỗ Dự thấy có tiếng tấp phập phập cạnh mình. Đỗ Dự sờ gương thấy còn bên mình thì yên tâm mở to mắt quan sát. Bỗng Đỗ Dự lão đảo suýt ngã khi nhận ra mình đứng trên mình một xác dã nhân và cá sấu đang tấp xác dã nhân. Đỗ Dự kinh hoàng khi thấy một con cá sấu bự leo lên mình dã nhân tiến lại gần cân Đỗ Dự.

Con cá sấu tiến mãi tới, trong khi Đổ Dự grom lăm lăm trên tay không còn cách nào khác là chém cá sấu...

Cá sấu bị chém phóng lên tán công tiếp nhưng Đổ Dự né được. Con sấu nhào xuống nước làm xác dã nhân chao đảo. Lũ cá sấu đang xé mồi vội ngậm chặt xác dã nhân lôi đi.

Xác dã nhân trôi đến cửa sắt ngăn giữa sông thì ngưng lại và lũ cá sấu bỏ đi luôn.

Bỗng Đổ Dự nghe tiếng một con thú rú lên kinh rợn và một vật tròn như cái lu với hai mắt to như hai cái tô nhô lên khỏi mặt nước ở sau lưng Đổ Dự. Nhìn cái miệng thú với hàm răng nhọn lều Đổ Dự kinh hoàng. Con vật còn cách Đổ Dự khoảng chừng hai chục thước cái đầu nhô lên cao với cái cổ vừa to vừa dài, dài hơn mười thước. Đổ Dự tưởng đó là con rắn nhưng không phải, mình nó lại là mình chim có cánh như đại bàng. Nó nhô lên khỏi mặt nước phun khói đen phù phù...